

Arrest

nr. 225 696 van 3 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN WALLE
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 17 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten. U bent van Arabische afkomst. Uw vader behoort tot de Rubattab-stam en uw moeder tot de Kahli-stam.

U bent geboren in Rabak (Witte Nijl provincie). Toen u zes jaar oud was verhuisde u met uw familie naar Khartoem, meer bepaald de wijk Jebra, opdat uw vader er kon werken. Na vijf jaar verhuisden jullie naar de wijk Omdurman. U woonde in Khartoem tot uw vertrek naar Europa.

U bent opgevoed als soennitische moslim. Uw vader probeerde om u de salafistische stroming te laten volgen. U weigerde dit. Op verschillende momenten, wanneer dit tot conflict leidde in het gezin, verbleef u bij uw grootvader (moederszijde) die in de Witte Nijl provincie verbleef en zelf geen salafist was. Eens u Soedan verliet, stapte u af van de islam en koos u om geen religie meer te volgen.

Toen u veertien jaar oud was, begon u in het geheim een relatie met O., een jongen uit uw klas.

In april 2016 werd u gearresteerd door twee personen in burgerkledij van de nationale veiligheid. Uw broer had flyers uitgedeeld van de Communistische Partij (Shuyu'i) die over de link tussen religie en verstand gingen. De agenten hadden uw broer M. gevolgd van de markt waar hij flyers had uitgedeeld tot bij jullie thuis. De agenten vonden flyers in de kast die u deelde met uw broer. De agenten beschuldigden u van het bezit van de flyers. Omdat u ouder was, ontkende u niet. Omdat M. bang was zei hij niets. U werd geblinddoekt en naar de gevangenis gebracht. Tijdens uw opsluiting werd u ondervraagd en gefolterd. U bleef erbij dat u niets wist over de flyers. U werd vrijgelaten omdat uw vader de autoriteiten steunde. U moest documenten ondertekenen waarin u bevestigde dat u zich op regelmatige basis zou aanmelden en dat u het land niet zou verlaten. Na uw vrijlating liet u gedurende drie weken de wonden aan uw voeten, die u had opgelopen door de folteringen in de gevangenis, genezen alvorens u Soedan verliet. U verbleef gedurende deze periode bij uw oom in de wijk Bahri (Khartoum). Uw oom regelde en betaalde uw reis. In juni 2015 (sic), verliet u Soedan. Sindsdien kwamen de autoriteiten langs bij uw familie omdat ze naar u op zoek waren. U was twee weken onderweg naar Libië, verbleef er enkele maanden bij vrienden in Misrata en zat gedurende twee weken opgesloten in een gevangenis in Tripoli. U werd vrijgelaten in ruil voor drie dagen arbeid bij een agent thuis. U reisde verder naar Italië waar u op 9 juni 2016 aankwam. U verbleef in Italië tot 18 of 19 juli 2016.

U reisde verder naar Frankrijk. U verbleef er van juli tot augustus 2016. U diende er een verzoek tot internationale bescherming in op 19 juli 2016. U reisde verder naar Duitsland. U diende ook daar een verzoek tot internationale bescherming in op 24 oktober 2016. U had er een relatie met A.. In Duitsland verklaarde u dat u de Eritrese nationaliteit had. U kreeg tot tweemaal toe een weigeringsbeslissing. Op 6 november 2017 verliet u Duitsland en reisde u naar België. U kwam aan op 6 november 2017. U diende op 14 november 2017 een verzoek tot internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties in. In Antwerpen ontmoette u W., waarmee u momenteel in een relatie bent.

U diende medische en psychologische attesten in, een kopie van de identiteitskaart van uw broer en twee brieven van Mevrouw D..

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Vooreerst moet hierover worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat u psychologische problemen had. (Beoordeling bijzondere procedurele noden, dd 7/9/2018 en bijkomend gehoor 4/5/2018) U verklaarde dat u hiervoor medisch behandeld werd en dat het "soms beter, soms minder" met u gaat. U diende hiervoor psychologische attesten in. (zie groene map in administratief dossier) Tijdens de interviews op de DVZ kreeg wel u steeds de mogelijkheid iets toe te voegen. (zie o.a. Bijkomend gehoord, Verklaring DVZ, dd 12/12/2017, vraag 35 en Vragenlijst dd 7/9/2018, vraag 8)

Ook op het CGVS verklaarde u dat u psychologische problemen (CGVS 1, p11 en CGVS 2, p7) en geheugenproblemen had. (CGVS 2, p7) Om hier alsnog op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens beide persoonlijke onderhouds gesprekken gevraagd om aan te geven als u een vraag niet begreep (CGVS 1 en 2, p2) en als u een vraag niet kon beantwoorden, in plaats van een onwaar antwoord te geven. (CGVS 1, p3) Er werd u de gelegenheid gegeven om hoofdredenen van uw vertrek toe te voegen aan uw verklaringen die u aflegde op de DVZ. (CGVS 1, p2) Er werden twee pauzes voorzien tijdens de persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er werd regelmatig nagegaan hoe het met u ging. U stelde dat er geen probleem was. (CGVS 1, p11 en CGVS 2, p8) Er werd u regelmatig gevraagd of zelf nog iets wou vertellen of toevoegen. (CGVS 1, p11, p18 en CGVS 2, p17)

U stelde alle vragen goed begrepen te hebben.(CGVS 2, p17) Toen u stelde moe te zijn, werd u een pauze voorgesteld.(CGVS 2, p7) Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde vervolging te vrezen van de Soedanese nationale veiligheidsdiensten omdat ze u beschuldigd hadden van het verspreiden van communistische flyers.(CGVS 1, p16) U vreest gedood te zullen worden omdat u - tegen de voorwaarden - van uw vrijlating in het land verliet.(CGVS 1, p16) Ten tweede, vreest u uw ouders en de Soedanese autoriteiten omwille van religieuze redenen. U verklaarde immers dat u ongelovig werd na uw vertrek uit Soedan. Tenslotte vreest u vervolging omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid.(CGVS 1, p18)

*Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere verzoeken aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud, alsook tijdens uw verklaringen op de DVZ, uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust,(CGVS 1, p2, p18 en CGVS 2, p2, p7, p8) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. **U probeerde immers de Belgische asielinstanties te misleiden én er zijn in uw verklaringen op het CGVS danig veel tegenstrijdigheden, incoherenties, ontwijkende, oppervlakkige en stereotiepe antwoorden vastgesteld, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden asielmotieven, alsook aan de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid.***

Vooraleerst dient te worden vastgesteld dat u hebt geprobeerd de Belgische asielinstanties te misleiden door valse informatie te verstrekken en door relevante informatie die een negatieve invloed op uw beslissing zou kunnen hebben achter te houden.

Uit de gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u op 9 juni 2016 Italië binnenkwam, dat u op 19 juli 2016 in Frankrijk en op 28 oktober 2016 en 20 juli 2017 in Duitsland verzoeken tot internationale bescherming indiende. (zie Eurodac Search Result in administratief dossier)

*U verklaarde in eerste instantie dat u nooit in een ander land een verzoek tot internationale bescherming indiende. (zie Verklaring DVZ, dd 22 december 2017, p8, vraag 24) U verklaarde zelfs nooit via Duitsland te zijn gereisd. (Verklaring DVZ, p11, vraag 37) Toen de dossierbehandelaar van de DVZ u confronteerde met Eurodac-hits in Duitsland en Frankrijk, verklaarde dat u slechts één dag in Duitsland had verbleven en dat de politie uw vingerafdrukken nam. Over Frankrijk verklaarde u dat u door de politie werd aangehouden, maar dat u geen verzoek tot internationale bescherming indiende. Wanneer de dossierbehandelaar u dan confronteerde met het feit dat er meerdere vingerafdrukken van u in Duitsland waren gevonden over een periode van tien maanden, gaf u uiteindelijk toe dat u vingerafdrukken moest afgeven aan de politie en dat u een verzoek tot internationale bescherming moest indienen.(zie Verklaring DVZ, dd 22 december 2017, p8-9, vraag 24-25) Aan het CGVS verklaarde u in Frankrijk twee keer een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend zonder een beslissing te hebben ontvangen. Daarnaast verklaarde u dat u tweemaal een verzoek tot internationale bescherming indiende die telkens werden beëindigd met een weigeringsbeslissing.(CGVS 1, p11) U diende hiervan geen documenten in.(CGVS 1, p12) **Hieruit wordt besloten dat u doelbewust relevante informatie probeerde achter te houden over eerder verzoeken om internationale bescherming en over uw reisweg. Dit vormt reeds een eerste negatieve indicatie van de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.***

Over uw eerste asielmotief, volgens u de “hoofdrede” van uw vertrek uit Soedan,(CGVS 1, p7) namelijk dat u werd opgesloten op verdenking van het verspreiden van flyers, wordt het volgende vastgesteld:

U verklaarde dat u valselijk werd beschuldigd van het verspreiden van flyers, nadat de politie uw broer M. tot jullie thuis was gevolgd nadat hij flyers op de markt had uitgedeeld. Toen de politie flyers vond in de kast die u met uw broer deelde, werd u opgesloten.

Ten eerste, legde u onaannemelijk verklaringen af over het uitdelen van de flyers.

*U verklaarde dat agenten uw broer M. van de markt, waar hij zonet flyers had uitgedeeld, naar jullie huis hadden gevolgd.(CGVS 1, p8-9) Eens de politieagenten bij jullie thuis kwamen, vonden ze flyers in de kast die M. deelde met u. U wist voordien niet dat uw broer M. deze flyers uitdeelde (CGVS 1, p9) en dat de flyers in de kast zaten, die u deelde met uw broer.(CGVS 1, p8) Hoewel u eerder had verklaard dat de politie M. was gevolgd van de markt tot thuis, verklaarde u dat u niet zeker wist dat de politie M. had zien flyeren. Gevraagd waarom de agenten hem zouden volgen als ze het niet hadden gezien, antwoordde u vaag dat de nationale veiligheid "alles" kan weten.(CGVS 1, p9) Gevraagd hoe ze dan niet wisten dat M. de flyers had verspreid, stelde u dat het misschien kwam omdat jullie "op elkaar lijken". M. zelf heeft nooit problemen gehad omwille van het uitdelen van deze flyers.(CGVS 1, p9) **Het is onaannemelijk dat politieagenten van de nationale veiligheid die volgens u alles kunnen weten u foutief zouden beschuldigen van en arresteren wegens het uitdelen van flyers, terwijl uw broer M. van niets zou beschuldigd worden, noch zou worden gearresteerd, terwijl ze hem hadden gevolgd van de markt, waar hij zou hebben geflyerd, tot jullie huis en ze de flyers terugvonden in de kast die ook door u werd gebruikt. Uw verklaring dat u op uw broer leek, is geen voldoende uitleg voor deze onaannemelijkheid.***

Ten tweede was u uiterst onwetend over de flyers, die aan de basis van uw vermeende opsluiting liggen.

*U verklaarde dat u "niets" wist over de flyers.(CGVS, p9) U verklaarde echter dat uw oom na uw vrijlating u "alles" over de flyers vertelde (CGVS 1, p9), met name dat de flyers gingen over "religie door de geest", (CGVS 1, p10), dat de flyers gelinkt waren aan de Communistische partij (CGVS 1, p14) en dat uw broer 300 pond kreeg voor het uitdelen van flyers. Uw oom wist het op zijn beurt van uw familie.(CGVS 1, p9) Verdere informatie kon u echter niet geven U "dacht" dat uw broer ze slechts eenmalig verspreidde.(CGVS 1, p10) U wist niet wie de flyers aan uw broer gaf.(CGVS 1, p9) Er was een verwijzing naar een persoon op de flyer, maar u wist niet wie. (CGVS 1, p14) Gevraagd waarom de flyers gelinkt waren aan de Communistische partij, verklaarde u enkel dat de maker van de flyers "misschien" lid was van de partij.(CGVS 1, p14) Gevraagd of er verwezen werd naar de Communistische partij op de flyer, antwoordde u ontwijkend: "Diegene die het schreef." Nogmaals gevraagd of de naam van de partij op de flyer stond, antwoorde u vaag en onwetend: "**Misschien** de naam van de persoon, of **misschien** de naam van de partij, **denk ik**." Gevraagd naar de naam van "de persoon", stelde u dat u het niet wist, omdat u de flyers **niet las**.(CGVS 1, p14) U wist niet of andere mensen problemen kregen door de flyers. (CGVS 1, p14) U wist evenmin hoe uw oom informatie had over de flyers: "**Misschien** van mijn vader. Want hij sprak met mijn vader."(CGVS 1, p14) **Aangezien het uw broer was die de flyers verdeelde (en die zo voor uw onterechte zorgde), uw oom op de hoogte was van de flyers, hij u "alles" vertelde over de flyers en aangezien uzelf door deze flyers zou zijn vervolgd, zou men kunnen verwachten dat u beter geïnformeerd zou zijn over de flyers. U had zich immers beter kunnen informeren bij uw oom, alsook andere familieleden, zoals uw broer of moeder waar u na uw vertrek nog contact mee had.(CGVS 1, p16) Bovendien verklaarde u dat u zelf aanwezig was toen de agenten de flyers bij jullie thuis vonden, werd u valselijk beschuldigd van het uitdelen van deze flyers en werd u hierover ondervraagd en gefolterd tijdens uw opsluiting. Gezien deze context, kan men verwachten dat u beter op de hoogte zou zijn van deze flyers.***

Ten derde, legde u inconsistente verklaringen af over het tijds kader van uw arrestatie, opsluiting, vrijlating en vlucht.

U verklaarde op de DVZ dat u in april 2015 werd gearresteerd. U werd gedurende 20 dagen vastgehouden. U verklaarde in maart 2016 Soedan te hebben verlaten.(Verklaring DVZ, dd 22 december 2017, p11-12, vraag 37) Later verklaarde u aan de DVZ dat u Soedan verliet in juni 2015.(zie Vragenlijst, dd 7 september 2018, p3, vraag 8)

Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u in april 2016 werd gearresteerd en dat u in juni 2016 uit Soedan vertrok. (CGVS 1, p8) U verklaarde dat u drie weken na uw vrijlating Soedan verliet.(CGVS 1, p8) Later verklaarde u dan weer dat u Soedan verliet in juni 2015.(CGVS 1, p11)

Gevraagd waarom u aan de DVZ had verklaard in maart 2016 te zijn vertrokken, stelde u dat het lang geleden was en dat u door de problemen tijdens uw reisweg niet alles duidelijk kon herinneren.(CGVS 1, p11)

U verklaarde dat u werd vrijgelaten omdat uw vader een gekende salafist was. U verklaarde eerst dat men u na twaalf dagen vertelde dat u werd vrijgelaten omdat uw vader hen steunde.(CGVS 1, p8) Later stelde u dat de agenten die u ondervroegen in de gevangenis pas tijdens de derde en laatste ondervraging, na 18 dagen opsluiting, over uw vader begonnen.(CGVS 1, p15) Twee dagen later werd u vrijgelaten.(CGVS 1, p10) Dit komt niet overeen met uw eerdere verklaring dat u slechts 12 dagen opgesloten werd.

Over de voorwaarden van uw vrijlating was u eveneens inconsistent. U verklaarde eerst dat u elke maand zou moeten terugkomen.(Vragenlijst DVZ, p2, vraag 1 en p3, vraag 5 en CGVS, p15) Later verklaarde u dat elke twee maanden moest tekenen.(CGVS 1, p15) U verklaarde dat men de eerste keer naar u thuis zou komen, maar u wist niet hoe het de volgende keren in zijn werk zouden gaan.(CGVS 1, p15) U verklaarde dat uw oom u vertelde dat de agenten bij u thuis langskwamen nadat u het land had verlaten. U wist echter niet of de autoriteiten meer dan een keer langskwamen bij uw familie thuis.(CGVS 1, p16)

Tenslotte, is het onaannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de gevolgen van uw vermeende beschuldiging van het bezit van de flyers voor uw broer M.. Hij was immers volgens u de werkelijke eigenaar van de flyers. U had echter geen contact had met hem.(CGVS 1, p6) U verklaarde dat uw broer in Khartoem verbleef. En dat hij zes maanden in Egypte had verbleven, maar u wist niet waarom hij daar verbleef. (CGVS 1, p5) Gevraagd of er andere familieleden waren die problemen kregen omwille van de flyers, antwoordde u: "Ik heb geen idee, maar misschien."(CGVS 1, p14) **Indien u werkelijk vervolging zou vrezen omwille van de vermeende beschuldiging van het bezit van flyers, die uw broer M. zou hebben verspreid, zou men mogen verwachten dat u op de hoogte bent wat er na uw arrestatie en vertrek uit Soedan, met uw broer zou zijn gebeurd, alsook wat de gevolgen voor hem en uw familie (met wie u in contact stond) zouden kunnen zijn geweest.**

Door bovenstaande inconsistenties, onwetendheden en tegenstrijdigheden over uw opsluiting en de reden van uw opsluiting maakt u niet aannemelijk werkelijk problemen te hebben gekend wegens de valselijke beschuldiging dat u flyers uitdeelde, laat staan dat u hierdoor vervolging heeft te vrezen van de Soedanese autoriteiten.

Over uw tweede asielmotief, uw ongelovigheid, wordt het volgende vastgesteld:

U verklaarde dat u vervolging vreest door uw vader en de Soedanese samenleving omwille van het feit dat u ongelovig werd, nadat u Soedan verliet. **U kon deze vrees echter niet concreet en persoonlijk maken.** U verklaarde dat u in "niets" geloofde.(CGVS 1, p12) U volgde de islam niet meer sinds u Soedan verliet.(CGVS 1, p4) U verklaarde dat uw ouders, de wet en de Soedanese samenleving u dwongen om moslim te worden.(CGVS 1, p11-p12) Voordien probeerde uw vader een salafist van u te maken. U wou dit niet doen omdat u "zelf wou denken".(CGVS 1, p7) Doordat uw vader u sloeg opdat u zou bidden, begon u te beseffen dat u de islam niet meer wou volgen.(CGVS 1, p13) Later bestudeerde u de islam en merkte u verschillen op tussen de Koran en teksten van Hadith.(CGVS 1, p13) U besloot af te stappen van de islam en deed dit nadat u vertrok uit Soedan.

U heeft niet aannemelijk kunnen maken werkelijk vervolging te vrezen door uw ongelovigheid. Uw vrees voor vervolging door uw vader en de Soedanese samenleving doordat u, nadat u Soedan verliet, besloot af te stappen van de islam en "ongelovig" werd.

U toonde nergens aan hoe uw beleving of uiting van uw ongelovigheid bij terugkeer tot vervolging van de Soedanese samenleving, of uw vader, zou kunnen leiden.

U toonde immers niet aan hoe men in Soedan te weten zou komen dat u ongelovig werd, laat staan wat hiervan de persoonlijke gevolgen zouden kunnen zijn. U verklaarde dat de samenleving uw ongelovigheid niet zou accepteren. (CGVS 1, p17) U verklaarde echter dat mensen in Soedan niet op de hoogte zijn van uw ongelovigheid.(CGVS 1, p12) In het tweede persoonlijk onderhoud, verklaarde u dan weer dat u vertelde aan twee vrienden dat u ongelovig bent. Gevraagd hoe ze reageerden, verklaarde u dat ze u beschouwden alsof u geen systeem en regels had om uw leven te leiden.

Gevraagd of ze het aan iemand anders zouden vertellen, stelde u dat u dat niet wist. (CGVS 2, p6) Hun reactie kan louter als een afkeuring worden beschouwd en niet als reactie waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat u werkelijk een vrees voor vervolging zou hebben.

U verklaarde verder dat u geen religie nodig had. (CGVS 1, p17) Gevraagd hoe andere mensen in Soedan te weten zouden kunnen komen dat u geen moslim bent, antwoordde u vaag: "Omdat ik geen moslim ben. Het is lang geleden dat ik in Soedan was. Ik was niet vrij. Nu ben ik vrij om te zeggen dat ik geen moslim ben." (CGVS 1, p17) Gevraagd om specifiek te zijn, verwees u enkel naar het feit dat u niet meer bidt. **Deze elementen kunnen bezwaarlijk als aanwijzingen worden beschouwd dat de beleving van uw ongelovigheid werkelijk zichtbaar zou zijn in Soedan. Noch toonde u enigszins een wens aan om uw ongelovigheid bij terugkeer kenbaar te maken.**

Verder kon u geen voorbeelden geven waarbij ongelovigen in Soedan zouden worden vervolgd. Gevraagd of u mensen in Soedan kende die geen moslim waren, verwees u naar christenen in Zuid-Soedan. Gevraagd of u mensen in Khartoem kende die geen moslim waren, stelde u van niet. (CGVS 1, p12) Gevraagd hoe u wist dat men niet-moslims doodt in Soedan, verklaarde u dat het al eerder was gebeurd. Gevraagd om een voorbeeld te geven, verwees u naar Mahmud Mohamed Daha. U verklaarde dat hij werd gedood omdat hij over de islam sprak, op een manier die niet werd aanvaard. U verklaarde dat u niet wist wanneer hij werd vermoord, maar dat het even geleden was en dat u in Soedan was toen dat gebeurde. (CGVS 1, p13) Gevraagd hoe oud u was toen hij werd vermoord, verklaarde u dat u "te jong" was. (CGVS 2, p7) Toen u in het tweede persoonlijke onderhoud werd gevraagd of hij een moslim was, stelde u van niet. U wist echter niet wat hij dan wel was. (CGVS 2, p7) Volgens de beschikbare informatie was Mahmud Mohamed Daha een hooggeleerde moslim, die werd gedood omwille van zijn visie om de islam (en dus niet door ongelovigheid), verstoring van de publieke veiligheid en weerstand tegen de regering. (zie blauwe map in administratief dossier) Hoewel u verklaarde dat u in Soedan woonde toen hij werd vermoord, (CGVS 2, p7) leefde Mahmud Mohamed Daha volgens de beschikbare informatie van 1945 tot 1985, terwijl u werd geboren in 1997. (zie blauwe map in administratief dossier) Daha's profiel is geenszins te vergelijken met uw profiel, waardoor de moord op Daha geen bewijs kan vormen voor de vervolging die u stelde te vrezen. Verder verklaarde u dat O. de jongen waarmee u beweerde een relatie te hebben in Soedan, (zie verder) niet-praktiserende moslim was. U wist echter niet waarom hij de religie niet praktiseerde. (CGVS 2, p5) **Men kan echter verwachten dat iemand die werkelijk vervolging vreest omwille van zijn (on)geloof dat hij zich beter zou informeren over en beter op de hoogte is van vermeende lotgenoten, of ze nu ongelovig zijn, dan wel een andere visie op de islam hebben.**

Gelet op bovenstaande brengt u geen elementen aan dat u werkelijk door de Soedanese samenleving zou worden vervolgd omwille van uw ongelovigheid. Immers, u toonde niet aan dat uw ongelovigheid zichtbaar zou zijn. Evenmin kon u door middel van voorbeelden aantonen dat de Soedanese samenleving u zou vervolgen. Door de ongeloofwaardigheid van uw eerste asielmotief (zie hierboven) toont u ook niet aan dat u werkelijk in de kijker zou lopen van de autoriteiten.

Verder maakte u niet aannemelijk vervolging te vrezen door uw vader omwille van uw ongelovigheid.

U verklaarde dat uw vader u zou doden als hij zou weten dat u geen moslim bent.

Hier dient vooraleerst over te worden opgemerkt dat uw vader niet op de hoogte is dat u afstand genomen zou hebben van de islam. (CGVS 1, p16)

Uw vader is niet op de hoogte dat u de islam niet meer volgt. Gevraagd waarom u dacht dat hij u ging doden, verwees u naar het feit dat hij een extremist is. (CGVS 1, p17) U verklaarde dat u al eerder problemen had met uw vader omwille van zijn religieuze ideeën. Uw vader was salafist en dwong u om de islam te volgen. (CGVS 1, p4) U verzette zich hiertegen. In Soedan had u discussies met hem en dwong hij u om te bidden en naar de moskee te gaan. Hierbij sloeg hij u. (CGVS 1, p13) Gevraagd om te vertellen over de discussies die u had met uw vader, antwoordde u enkel: "Hij wou dat ik dingen volgde die ik zelfs niet geloofde. Zoals 2 dagen vasten elke week: maandag en donderdag." (CGVS 1, p12) Wanneer de discussies te hoog opliepen, verbleef u soms bij uw grootvader, waarna u terugkeerde naar uw ouders, omdat ze u "misten". (CGVS 1, p4) Er dient te worden opgemerkt dat u nooit eerder ernstige vervolging in de zin van de Conventie van Genève heeft meegemaakt omwille van uw relatie met godsdienst, bijvoorbeeld toen u niet meeging in de salafistische stroming die uw vader volgde.

U verwees enkel naar discussies en dat u gedwongen moest bidden en naar de moskee moest gaan. Deze zijn echter niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen besluiten dat u werkelijk vervolging zou vrezen omwille van uw geloofsovertuiging. Uw vader dwong u om de islam te volgen, wat u heel uw leven deed tot uw vertrek uit Soedan in 2015. **Dit wijst er op dat uw relatie tot religie al die jaren nooit een dergelijke vervolging vormde voor u waardoor u eerder zou besloten hebben om Soedan te verlaten. Evenmin brengt u elementen aan waaruit zou blijken dat u door uw ongelovigheid bij terugkeer een ernstige vrees voor vervolging heeft en dat uw vader u werkelijk zou vervolgen/doden.**

Bovendien wist u niet waar uw vader, de hoofdfactor van uw vermeende persoonlijke vrees voor vervolging, verbleef. Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, wist u niet waar uw vader verbleef.

Op het CGVS verklaarde dat uw vader verbleef in een andere stad, Lire. Uw moeder had dit aan iemand die u kende verteld via de telefoon.(CGVS 1, p6) U wist echter niet waar Lire is.(CGVS 1, p5)

Verder blijkt nergens dat u een gegronde vrees heeft dat uw andere familieleden u zouden vervolgen omwille van uw verklaarde ongelovigheid. U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u geen contact hebt met familieleden. Gevraagd of er andere familieleden in Soedan zijn die wisten dat u de islam niet meer volgde, antwoordde u dat u bang was om het hen te vertellen.(CGVS 1, p13) Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde u dan toch dat uw tante op de hoogte was. Zij besloot hierdoor afstand van u te nemen.(CGVS 2, p6) U had echter verwacht dat ze het wel zou accepteren.(CGVS 2, p7) **De (beperkte) reacties van uw familie, zijn hoogstens een afkeurende houding, maar zijn in geen geval een voorbode dat u werkelijk zou vervolgd worden bij terugkeer.** Verder heeft u geen conflicten met uw broers, zussen of moeder.(CGVS 1, p7) Sterker nog uw moeder beschuldigde uw vader ervan dat u door zijn fout was vertrokken.(CGVS 1, p13) Uw grootouders langs moederszijde zijn suffisten (en dus gematigder dan uw salafistische vader).(CGVS 1, p12) U kreeg in Soedan bovendien bescherming van uw grootvader langs moederszijde. U kon immers bij hem verblijven wanneer u een conflict had gehad met uw ouders.(CGVS 1, p4 en p12) Daarna kon u terug naar uw ouders, omdat ze u "misten". Tenslotte verklaarde u dat uw vader nauwe contacten heeft met de autoriteiten.(CGVS 1, p15) **Dit netwerk valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw ongelovigheid. Bovendien blijkt uit niets dat u niet zelfredzaam genoeg zou zijn om afstand te nemen van uw familie en hun geloofsovertuiging: Als twintiger, met een secundair diploma, verdiende u van jongs af aan uw eigen geld in Soedan, (CGVS 1, p6-7), besloot u om Soedan te verlaten en legde deze reis zelfstandig af.**

Bovendien leek u het contact die u met uw familieleden heeft sinds uw vertrek uit Soedan te willen achterhouden.

U verklaarde eerst dat u geen contact had gehad met familieleden sinds uw vertrek uit Soedan.(CGVS 1, p6) Toen u gevraagd werd hoe u de kopie van de identiteitskaart van uw broer ontving, verklaarde u dat uw broer het u enkele maanden geleden stuurde.(CGVS 1, p11, p15-16) Later bleek ook dat u nog contact met uw moeder (CGVS 1, p13 en p16) en uw tante.(CGVS 2, p6)

Uit bovenstaande kan het CGVS niet zonder meer besluiten dat u werkelijk een persoonlijke vrees voor vervolging hebt omwille van uw ongelovigheid. U maakte niet aannemelijk dat u bij terugkeer zou worden vervolgd omwille van uw geloofsovertuiging, noch door de Soedanese samenleving, noch door uw familieleden.

Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud, bracht u een derde asielmotief op en stelde u dat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid.(CGVS 1, p17; CGVS 2, p9) U werd opnieuw uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud, zodat dit asielmotief verder kon worden onderzocht.

Er dient vooraleerst te worden vastgesteld dat, hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals verduidelijkt.(CGVS 1, p18 en CGVS 2, p2, p7, p8)

Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

U maakte uw homoseksuele geaardheid echter niet aannemelijk.

Zo kon u enkel enkel ontwijkende, vage, onpersoonlijke, stereotiepe, tegenstrijdige, ondoorleefde en inconsistente verklaringen over uw belevingen en ervaringen bij uw beweerde bewustwording/ ontdekking van uw homoseksualiteit afleggen.

Toen u dertien jaar oud, begreep u wat "homoseksueel" ("gay") betekende. Op diezelfde leeftijd beseftte u dat uzelf homoseksueel was.(CGVS 2, p7) Gevraagd hoe u zich realiseerde dat uzelf homoseksueel was, zei u dat u "ok" was met mannen en dat u niet aangetrokken was tot vrouwen. Gevraagd om meer te vertellen over het feit dat u "ok" was met mannen, zei u dat u zich goed voelde toen u bij O. was.(CGVS 2, p7) Gevraagd of u voor O. doorhad dat u anders was, verklaarde u dat u al eerder voelde dat u anders was, maar dat u het zeker wist toen u met O. was.(CGVS 2, p8) Gevraagd hoe u zich realiseerde dat u anders was, zei u dat u graag knappe jongens had.

Er dient te worden opgemerkt dat u na enkele vragen een bijzondere afwijzende en ontwijkende houding aanhield, wanneer u werd gevraagd verder over uw bewustwording te vertellen. Er werd u echter tijdens beide persoonlijke onderhouds uitdrukkelijk gewezen op uw medewerkingsplicht als ook de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud, de neutraliteit van de tolk en de opzet van het persoonlijk onderhoud. Bovendien verklaarde u zelf al open geweest te zijn over uw geaardheid op verschillende momenten tijdens uw verblijf in Europa.(zie hierboven) Er mag van u bijgevolg verwacht worden dat u zoveel mogelijk diepgaande en gedetailleerde informatie geeft over uw bewustwordingsproces. Wanneer - na een pauze, en nadat uw advocaat, de dossierbehandelaar en de tolk u nogmaals benadrukten dat het persoonlijk onderhoud vertrouwelijk is en gewezen op het belang van uw verklaringen in uw verzoekprocedure is- u werd gevraagd wat u zich nog herinnerde over uw ontdekking, herhaalde u dat u meisjes niet graag had en dat u een goede band had met O..(CGVS 2, p9) U verklaarde dat er geen andere gebeurtenissen waren waardoor u bewust werd van uw homoseksuele geaardheid.(CGVS 2, p9 en p14) U had echter eerder verklaard dat u zich anders voelde vóór u O. ontmoette. U gaf hier geen verdere informatie over deze periode. **Het is opmerkelijk dat u uw ontdekking enkel linkt aan het feit dat u niet graag meisjes had en aan uw ontmoeting met O., ook nadat u verschillende keren werd aangemoedigd om hier uitgebreid over te vertellen.**

U leerde O. kennen op school. Jullie zaten in dezelfde klas.(CGVS 2, p3) Toen u 14 jaar oud was, begonnen jullie een relatie. Na een jaar eindigde jullie relatie, omdat deze relatie niet is toegestaan in Soedan.(CGVS 2, p3) Gevraagd hoe de relatie evolueerde, stelde u dat u de relatie niet kon verderzetten.(CGVS 2, p3) Gevraagd die u kwam tot een relatie, antwoordde u: "Het begon eerst door elkaar graag te hebben. En nadien begonnen ik van hem te houden, want ik begon hem te missen enzo." Gevraagd hoe u aan O. toonde dat u hem graag had, antwoordde u: "Door te praten en daarover te discussiëren." Gevraagd hoe u wist dat hij ook op mannen kon vallen, antwoordde u: "Hij accepteerde mij daarvoor." Gevraagd hoe u dat wist, zei u dat het door "gevoelens" kwam. Aangemoedigd om gedetailleerder hierover te vertellen, bleef u wederom vaag: "In het **algemeen** in een relatie als je niet voelt dat de andere kant je gaat accepteren ga je niet verder ermee."(CGVS 2, p3) **Het is opmerkelijk dat u naar relaties in het algemeen verwijst, wanneer u het hebt over uw homoseksuele relatie met O. binnen de context van een homofob land als Soedan. Dit toont aan dat niet in staat bent om doorleefde en persoonlijke verklaringen af te leggen over uw beweerde homoseksuele relatie, die volgens uw verklaringen een belangrijke rol zou hebben gespeeld in uw bewustwordingsproces van uw beweerde homoseksuele geaardheid.**

U legde eveneens ontwijkende, onaannemelijke en inconsistente verklaringen af over de gevoelens die de ontdekking van uw geaardheid met zich meebracht.

U verklaarde dat u beseftte dat u homoseksueel was toen u "ok" was met mannen en dat u zich "goed" voelde met O..(CGVS 2, p7) U bleef verder vaag over de gevoelens dat dat met zich meebracht voor u.(zie hierboven) U verklaarde dat u voelde dat u anders was, omdat u niet aangetrokken was tot meisjes. Gevraagd of er nog ander gelegenheden waren waardoor u voelde dat u anders was, zei u dat die er zeker waren en dat er veel gebeurde, maar dat u die zich niet kon herinneren, omdat dat toen "op dat moment was".

Gevraagd hoe u zich voelde toen u besepte dat u "anders" was, kaatste u de vraag terug: "Over gevoelens bedoelt u?" Na bevestiging, antwoordde u dat u gevoelens had maar dat het persoonlijk is. Wanneer de dossierbehandelaar u aanmoedigde om hier meer over te vertellen, binnen de context van Soedan, stelde u dat het uw keuze was en dat u eigenlijk heel bang was. (CGVS 2, p8) Gevraagd om uit te leggen hoe u had "gekozen" voor uw geaardheid, zei u dat het uw gevoelens waren en dat u uw leven zo wou. (CGVS 2, p14)

U stelde dat men in Soedan uw geaardheid niet zou accepteren. Gevraagd hoe u zich voelde dat uw omgeving uw geaardheid niet zou accepteren, ontweek u verschillende keren om over uw gevoelens te praten. Eerst verklaarde dat u niet kon leven met deze regels. Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, zei u dat het door de "gemeenschapsregels" kwam. Nogmaals verduidelijkt dat u het over redenen heeft dat men het niet zou accepteren, zei u dat u uw leven wou leiden. Wanneer de dossierbehandelaar een laatste poging doet om u over uw gevoelens te laten praten, kaatste u nogmaals de vraag terug: "Over mijn gevoelens?" (CGVS 2, p10) Uiteindelijk verklaarde u dat u zich afgewezen voelde, maar dat u zo wil zijn en dat u dat zo hebt gekozen, om uiteindelijk weer te hervallen in het beschrijven van de situatie. (CGVS 2, p10) Hoewel u net had verklaard dat u zich afgewezen voelde door het feit dat mensen uw geaardheid niet zouden accepteren, stelde u even later dat het u niet kon schelen als ze het niet accepteren. Gevraagd of u ooit heeft getwijfeld over uw geaardheid, stelde u van niet, omdat u al in een relatie was. Ook voor uw relatie met O., heeft u nooit enige twijfel gevoeld. (CGVS 2, p9, p10 en p14) Gevraagd wat het besef dat u anders was binnenin met u deed, zei u dat u van die gevoelens "genoot". U verklaarde dat u niets anders voelde dan genot of angst. (CGVS 2, p9) **Hierdoor dient te worden vastgesteld dat u er – nadat u verschillende keren gevraagd werd naar de gevoelens rond uw ontdekking en bewustwording - niet in slaagde persoonlijke en doorleefde verklaringen af te leggen over de gevoelens bij uw eigen ervaringen. Bovendien leek u de tegenstrijdige gevoelens (goed gevoel tegenover angst) niet tot een persoonlijk en coherent ervaring te kunnen vatten.**

U legde opvallend **stereotiepe en ondoorleefde** verklaringen af over homoseksualiteit. Zo verklaarde u dat O. ontdekte dat hij aangetrokken was tot andere mannen toen hij acht jaar oud was en werd verkracht en dit "graag had". (CGVS 2, p9) Gevraagd hoe u wist dat andere mannen die u tegenkwam in Soedan homoseksueel waren, zei u dat ze in "gay-taal" spraken en op een zachte manier zoals vrouwen spraken. (CGVS 2, p11) Opmerkelijk gezien de homofobe context van Soedan en het feit dat u de mannen zag in een "doorsnee" café, hoorde u ze toch over hun gevoelens praten. U verklaarde dat u kon zeggen of iemand homoseksueel was of niet door hun "tekenen", gevoelens en gesprekken. (CGVS 2, p11) Gevraagd wat homoseksuelen kunnen doen in België dat niet mogelijk is in Soedan, verwees u vrijwel meteen naar het feit dat u zelf kon kiezen wat u droeg, zoals vrouwenkledij. (CGVS 2, p13) Gevraagd hoe uw toekomst er in België zou uitzien, verklaarde u dat u dingen zou doen die in Soedan niet mogelijk zijn, zoals met een man trouwen en vrouwenkledij dragen uw haar laten groeien. (CGVS 2, p16) Gevraagd waarom u graag vrouwenkledij wil dragen, zei u dat u dat graag wil proberen omdat u dat mooi vindt.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Men kan verwachten dat een vrij complex bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht– zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Soedanese mee wordt geconfronteerd. (zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde homoseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan.

Uw inconsistente antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Soedanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Verder kon u slechts zeer beperkte informatie geven over de mannen waarmee u een relatie zou hebben gehad.

U had nooit een relatie met een vrouw.(CGVS 2, p3) U had een relatie met O. in Soedan.(CGVS 2, p3) U verklaarde dat u een relatie had met een man in Duitsland, A., en met een man in Antwerpen, W..(CGVS 1, p17 en CGVS 2, p3)

U slaagde er niet in aan te tonen dat O. daadwerkelijk uw eerste gay partner was waarmee u een relatie van meer dan een jaar had. Ook al kon u wel informatie geven over O..(CGVS 2, p4-5), telkens wanneer het over elementen ging waarvan men zou verwachten dat men deze zeker zou bespreken binnen een homoseksuele relatie in Soedan, bleef u in het ongewisse. U wist niet of O. andere homoseksuelen kende.(CGVS 2, p12) U verklaarde dat u soms discussies had met O.. Gevraagd waarover die gingen, verklaarde u dat het lang geleden was en dat u niet meer kon weten waarover de discussies gingen.(CGVS 2, p15) Opvallend hierbij is dat u verklaarde dat O. ontdekte dat hij homoseksueel was nadat hij verkracht werd.(CGVS 2, p9)

Verder wist u niet waarom O. zijn religie niet praktiseerde.(CGVS 2, p5) Nochtans verklaarde uzelf te hebben geworsteld met de islamitische religie (zie hierboven) en linkte u zelfs uw ongelovigheid aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. U verklaarde immers dat u zou kunnen gedood worden door moslims als u mannen zou liefhebben, toen u werd gevraagd naar de vlakken waarop u anders was dan moslims.(CGVS 1, p17) Deze vraag en uw antwoord hierop was de aanleiding voor u om uiteindelijk aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud voor het eerst in uw verzoekprocedure te verklaren dat u aangetrokken was tot mannen.(CGVS 1, p17) **Gezien u zelf uw vermeende geaardheid aan uw vermeende ongelovigheid linkte, zou men kunnen verwachten dat u ook beter op de hoogte zou zijn van de band die O., uw vermeende eerste mannelijke partner, heeft met zijn religie.**

Gevraagd wat u over A., de man waarmee u twee maanden een relatie had in Duitsland, wist, antwoordde u enkel: "Zijn naam en zijn huis. Ik weet dat hij een goede persoon is." Bovendien kende u zijn voornaam niet, en wist u enkel dat zijn familienaam A. is.(CGVS 2, p13)

Over W., de man waarmee u in de periode van beide persoonlijke onderhouds een relatie had, zei u enkel, nadat u werd gevraagd om alles te vertellen over hem: "Hij is een lief persoon. Hij breng bij boeken en zulke dingen. En hij helpt mij heel veel." U kende zijn volledige naam niet. U wist wat hij van werk deed.(CGVS 2, p13)

U verklaarde dat A. of W. nooit problemen hadden door hun geaardheid. U wist niet of hun families op de hoogte waren van hun geaardheid.(CGVS 2, p15) **Van iemand die in Soedan dergelijke zaken als homoseksueel nooit met zijn omgeving kon bespreken, kan men verwachten dat hij bij zijn Europese partners tracht na te gaan hoe zij zich bewust werden van hun geaardheid en hoe zij deze beleven.**

Door de onwetendheden over de mannen waarvan u verklaarde dat u er een relatie mee had gehad, maakte u niet aannemelijk ooit relaties met mannen te zijn aangegaan, noch in Soedan, noch in Europa, wat verder uw beweerde geaardheid ondermijnt.

Uw onwetendheden komen bovendien niet overeen met uw verklaringen dat u op andere momenten wel open was over uw geaardheid. Dit blijkt uit de vermeende relaties die u in Europa verklaarde te hebben gehad, alsook verschillende keren, voor en tijdens deze relaties, dat u verklaarde open te zijn geweest over uw beweerde geaardheid. Zo vertelde u aan mensen in het Maximiliaanpark dat u homoseksueel bent.(CGVS 2, p10)

In Duitsland ging u naar homo-bars en vertelde u aan A. dat u gevoelens voor hem had. (CGVS 2, p12 en p15) Ook in Antwerpen verklaarde u te hebben verteld aan een Soedanese man dat u homoseksueel bent. (CGVS 2, p17) **Van iemand die werkelijk dergelijke open ingesteldheid zou hebben gehad in Europa, zou men kunnen verwachten dat hij een minimum van informatie over zijn eerdere partners kan geven een dat hij een oprechte interesse zou hebben voor zaken die eigen zijn aan zijn (en zijn partners') vermeende geaardheid.** Door uw zelfverklaarde openheid over uw geaardheid in Europa, gaf u evenmin een aannemelijke uitleg voor het laattijdig aanhalen van uw geaardheid als asielmotief. U haalde uw homoseksuele geaardheid niet aan bij de DVZ, noch tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa. Ook aan het CGVS maakte u pas melding van dit asielmotief aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud, nadat dit al vier uur had geduurd. U verklaarde dat u dit niet eerder vertelde, omdat u bang bent van de Soedanese gemeenschap in Europa. (CGVS 1, p18) Hoewel begrip kan worden opgebracht voor een oprechte terughoudendheid, blijkt uit uw persoonlijk gedrag echter het tegendeel (zie hierboven). **Dat u naliel uw vermeende homoseksuele geaardheid tijdig te melden aan de instantie die u juist bescherming zou bieden, komt niet overeen met andere verklaringen waaruit blijkt dat u op verschillende momenten uw vermeende homoseksuele geaardheid openlijk beleefde en uitte. Van iemand die bij terugkeer naar zijn land werkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België alle asielmotieven aanhaalt waardoor hij vervolging zou vrezen. Dat u dit al die tijd naliel, hoewel u wel verklaarde al eerder open te zijn geweest over uw geaardheid, toont aan dat uw verklaringen over de beleving van uw geaardheid inconsistent en ondoorleefd zijn en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit asielmotief.**

U was niet op de hoogte van de algemene situatie van homoseksuelen in Soedan.

U kende geen gebeurtenissen met homoseksuelen in Soedan, noch in de periode dat uzelf in Soedan was, noch na uw vertrek. U volgde zelfs het nieuws niet meer. Ook toen u in Soedan was, keek u voornamelijk naar informatie over homoseksuelen in Europa, dan die in uw eigen land. (CGVS 2, p12) U herinnerde zich geen veelbesproken moment of gebeurtenis met betrekking tot homoseksualiteit in Soedan. U verklaarde dat in Soedan homoseksuelen geëxecuteerd kunnen worden voor hun geaardheid. U kende echter geen mensen waarbij dit gebeurde. U hoorde nooit over iemand die werd geëxecuteerd, maar u wist wel zeker dat het al was gebeurd, omdat het in de wet stond. (CGVS 2, p11) U kende geen mensen die werden vervolgd omdat ze beschuldigd werden van homoseksualiteit. (CGVS 2, p12) Buiten twee jongens die gearresteerd werden in uw wijk omwille van hun geaardheid, kende u niemand die problemen kreeg in Soedan omwille van zijn geaardheid. (CGVS 2, p12) Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat er wel degelijk gevallen zijn gekend waarbij politie homoseksuelen arresteert en mishandelt, o.a. in 2013. In 2012 arresteerde en misbruikten politieagenten een homoseksuele man in Khartoem. In 2010, net in de periode dat u uw geaardheid aan het exploreren was, worden 19 mannen terechtgesteld nadat ze werden gearresteerd op een feest in Khartoem waar een huwelijk tussen twee mannen werd gevierd. (zie blauwe map in administratief dossier)

Gevraagd welk gedrag er door de wet strafbaar is gesteld, ontweek u de vraag door enkel algemeen te stellen: "Het probleem is dat Soedan een religieus land is. En dit ding is niet geaccepteerd door islam. En de wet in Soedan is in sharia, van de koran. Dat is waarom ik islam haat." (CGVS 2, p11) Wanneer de vraag wordt hersteld, verklaarde u dat een relatie met een man niet wordt geaccepteerd en dat men hiervoor geëxecuteerd kan worden. Echter, volgens de beschikbare informatie is enkel "sodomie" strafbaar met de doodstraf in Soedan. Andere gedragingen, zoals het dragen van vrouwenkledij of make-up valt dan weer onder de publieke morele code. (zie blauwe map in administratief dossier) U kende geen mensen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen. (CGVS 2, p12) U kende geen organisatie met de naam Bedayaa. (CGVS 2, p15) Nochtans is deze organisatie actief in Soedan wat betreft de LGBTQIgemeenschap en voorziet ze psychologische steun en safe spaces. (zie blauwe map in administratief dossier) Daarnaast bestaat Freedom Sudan sinds 2009 en komen zij ook op voor de rechten van homoseksuelen. U kende Marwan Altijani niet. (CGVS 2, p12) Nochtans is zij een journaliste die opkwam voor de rechten van lesbiennes. Zij werd hiervoor gearresteerd in september 2017. (zie blauwe map in administratief dossier) Opvallend is ook dat u zich niet informeerde over de situatie, noch van Soedan (CGVS 2, p12), noch van andere Afrikaanse landen. (CGVS 2, p14) Nochtans wist u dat twee jongens van uw wijk naar Egypte waren gevlucht en daar internationale bescherming verzochten nadat ze waren gearresteerd omwille van hun geaardheid. (CGVS 2, p12)

Het is onaannemelijk dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, indien u werkelijk omwille van uw geaardheid uit Soedan zou zijn gevlucht en vreest om door uw geaardheid te worden vervolgd bij terugkeer. Door deze onwetendheden maakte u niet aannemelijk werkelijk als homoseksueel in Soedan te hebben geleefd. Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven tijdens zijn verblijf in zijn herkomstland en zijn leven bij terugkeer. Aangezien u voorhiel omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen uit zou volgen.

Ook over de islam en homoseksualiteit was u onwetend. U verklaarde dat homoseksualiteit in uw land "haram" (onrein/verboden) is.(CGVS 1, p17) U wist veel over de islam en wat de religie zegt over homoseksualiteit, omdat u samen met uw vader naar religieuze lessen ging.(CGVS 2, p5) Gevraagd of er verschillende visies binnen de islam over homoseksualiteit zijn, stelde u van niet, hoewel volgens de beschikbare informatie zijn er verschillende stromingen die verschillende straffen bepalen voor homoseksualiteit.(zie blauwe map in administratief dossier) Het is onaannemelijk dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, des te meer omdat u nauwgezet de islam bestudeerde en verschillende elementen tegenkwam die elkaar tegenspraken binnen de islam.(CGVS 2, p5)

U was niet op de hoogte van de situatie van homoseksuelen in België, hoewel u er al een jaar verblijft.

U wist niet wat de Belgische wet zegt over homoseksualiteit. U wist niet of homoseksuelen kinderen konden hebben.(CGVS 2, p15) U kende geen organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen.(CGVS 2, p14) U gaf aan dat u hoorde dat er evenementen en verzamelaars zijn voor homoseksuelen, maar u zag het nooit.(CGVS 2, p15) Gevraagd wat u er over hoorde, antwoordde u: "Dezelfde dingen dat we al zeiden. Dat ze hun eigen samenkomst als gemeenschap hebben." Gevraagd wat voor evenementen er bestaan, verklaarde u dat u enkel hoorde dat ze evenementen hebben, terwijl u wel hoopte dat u er ooit heen zou kunnen gaan.(CGVS 2, p15) **Bovendien kan men verwachten van iemand die een mannelijke partner in België heeft, in uw geval W., en van iemand die verklaarde te willen huwen met een man, dat hij meer interesse zou hebben en beter op de hoogte zou zijn van de situatie van homoseksuelen in België.**

Aangezien u voorhiel omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.

Over de door u neergelegde documenten stelt het CGVS het volgende:

U diende een medisch attest op 20 november 2017 en een doorverwijzingsbrief, beiden opgesteld door Artsen zonder Grenzen (MSF), in. Daarnaast diende u begeleidende brieven van de familie D. die u opvang bood tijdens uw verblijf in België (dd 21 december 2017 en 23 december 2017) in. Uit de documenten die u indiende blijkt dat u werd opgevolgd door MSF in het Maximiliaanpark. Zij verwezen u door naar Solentra. U zou lijden aan cognitieve problemen, concentratie- en geheugenproblemen en tekenen van een posttraumatische stresssyndroom vertonen. Uit uw dossier blijkt dat u zelf ook verklaarde psychologische problemen te hebben en hiervoor te worden opgevolgd.(Verklaring DVZ, p10, vraag 32) Op het CGVS herhaalde u dat u door problemen tijdens uw reisweg niet alles duidelijk kon herinneren.(CGVS 1, p11) U haalde echter nergens aan dat deze een invloed zouden hebben op uw verklaringen.(Verklaring DVZ, p10, vraag 32 en Bijkomend gehoor, dd 4 mei 2018) Daarnaast blijkt dat u tijdens de persoonlijk onderhoud op het CGVS steeds alles goed begreep en niets meer toe te voegen had.(CGVS 1, p2 en p18; CGVS 2, p2 en p17) Verder leek u wél in staat om uw asielrelaas op een duidelijke manier te structureren en eerdere gebeurtenissen op een gedetailleerde manier uiteen te zetten. U gaf hierbij overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op concrete vragen betreffende uw verzoek. **Uit bovenstaande blijkt dat de psychische problemen geen impact zou hebben gehad op bepaalde verklaringen.**

In de doorverwijzingsbrief van MSF wordt aangehaald dat u slachtoffer zou zijn geweest van huiselijk geweld in Soedan en politiegeweld in Italië. Op het CGVS haalde u aan dat uw vader niet akkoord ging met uw religieuze opvattingen.

Deze werden echter als niet zwaarwichtig genoeg beschouwd om werkelijk als vrees voor vervolging te worden beoordeeld.(zie hierboven) Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Het attest werd opgemaakt op basis van uw eigen verklaringen. Het attest kan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen binnen uw verzoekprocedure niet herstellen. Het politiegeweld in Italië heeft verder geen invloed op de beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Soedan. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U legde een kopie van de Soedanese identiteitskaart van uw broer neer.(zie groene map in administratief dossier) U wou hiermee aantonen dat u zelf ook uit Soedan komt.(CGVS 1, p7) Aangezien uw Soedanese nationaliteit niet onmiddellijk wordt betwifteld, kan de kopie die u voorlegde niets verandering aan voorgaande beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. ...”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker put een eerste en enig middel uit een schending van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, paragraaf 2, 57/7 bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de beoordelingsfout, en de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker brengt aan dat de bestreden beslissing geenszins rekening houdt met diens leeftijd, noch met zijn psychische gesteldheid of wantrouwigheid die volgt uit de gevoeligheid eigen aan zijn relaas. Dit betreffen volgens hem valabele verschoningsgronden voor bepaalde vaststellingen opgeworpen in de aangevochten akte, en zoals ten andere ook geïllustreerd in bijvoorbeeld de UNHCR Proceduregids, de richtlijnen van de International Association of Refugee Law Judges inzake medische bewijsvoering, of bepaalde arresten gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker laat gelden dat hij *“inderdaad foutieve verklaringen af[legde] betreffende zijn eerdere asielaanvragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en dit voordat hij geconfronteerd werd met de kennis die deze dienst had betreffende zijn eerder verblijf in Europa. Dit kaderde in een Dublin-procedure die opgestart was en terugnameverzoek dat door de Belgische autoriteiten gericht werd aan Duitsland. Verzoeker vreesde terug gestuurd te worden naar Frankrijk, Duitsland of Italië, reden waarom hij zijn verklaringen aanpaste. Bij het CGVS is verzoeker steeds oprecht geweest met betrekking tot zijn verblijf in andere Europese landen en de ingediende verzoeken internationale bescherming. Zo verklaarde hij spontaan aan het CGVS (p. 3 gehoorverslag 24 oktober 2018) dat het niet zijn eerste aanvraag internationale bescherming was en was hij zeer transparant over zijn verschillende verblijfplaatsen in Europa en zijn verklaringen in deze landen.”*

Wat betreft het gegeven dat verzoeker volgens de bestreden beslissing niet concreet aannemelijk zou hebben gemaakt *“hoe zijn beleving of uiting van zijn ongelovigheid bij terugkeer tot vervolging zou kunnen leiden”*, benadrukt hij onder verwijzing naar zijn verklaringen vooreerst dat hij moslim was in Soedan doch ongelovig werd in Europa. Volgens verzoeker is het *“dan ook evident dat hij in het verleden nog niet vervolgd werd in Soedan omwille van zijn religie, gelet op het feit dat hij toen nog praktiserend moslim was. Verzoeker was zeer jong, 18 jaar bij het verlaten van Soedan.”* Overigens, alsnog verzoeker, *“wordt door het CGVS geen enkele informatie toegevoegd aan het administratief dossier die betrekking heeft op ongelovigheid in Soedan. Er wordt enkel ingegaan op de potentiële reactie van de familie van verzoeker, zonder de reactie en houding van de autoriteiten en de maatschappij, terwijl verzoeker expliciet aangaf deze te vrezen”*; vrees die volgens hem evenwel niet werd onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

Ter illustratie van de relevantie van deze materie, verwijst verzoeker naar enkele rapporten, i.c. United States Department of State, 2016 Report on international religious freedom - Sudan, d.d. 15 augustus 2017 ; Freedom House, Freedom in the World 2018 - Sudan, d.d. 28 augustus 2018.

“Verzoeker verduidelijkt dat hij helemaal niet verwees naar de hooggeleerde Mahmud Mohamed Daha maar naar de Soedanese journalist Mohammed Taha Mohammed Ahmed [...], gestorven op 6 september 2006, vermoord door onthoofding in Khartoum (terwijl verzoeker in Khartoum was) omdat hij een artikel publiceerde waarin hij twijfel uitte over de afkomst van de profeet Mohammed. Hiermee wilde verzoeker aantonen dat er een bepaalde manier is om de islam te beleiden in Soedan, een bepaalde interpretatie van de islam, en vanaf het moment dat je deze in vraag stelt of je ervan afkeert, je vervolgt wordt.”

Voor zover het CGVS van verzoeker zou verwachten dat hij zijn ongelovigheid verbergt voor zijn familie en voor de Soedanese samenleving en autoriteiten, verwijst verzoeker naar het arrest “X.Y.Z.” van 7 november 2013 van het Hof van Justitie. De redenering van dit arrest, dat betrekking heeft op de seksuele geaardheid, is volgens verzoeker *mutatis mutandis* “van toepassing op de ongelovigheid van verzoeker, aangezien het geloof tevens een ‘kenmerk dat voor de identiteit dermate fundamenteel is dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat zij dit opgeven.” Het is dan ook van ondergeschikt belang of de familie van verzoeker al dan niet op de hoogte zijn van zijn ongelovigheid, aangezien er niet van verzoeker kan geëist worden dat hij de beleving van zijn religie, en in dit geval zijn niet-beleving van religie, verbergt.

Inzake de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers seksuele geaardheid, doet hij gelden dat *“zeer duidelijk blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker heel oncomfortabel is bij het afleggen van verklaringen over zijn geaardheid en seksuele beleving, hetgeen een totaal taboe is in de Soedanese gemeenschap”* en dat hij *“door de vele vragen van de PO de indruk [kreeg] dat deze laatste hem veroordeelde en hem, door het in vraag stellen van zijn geaardheid, wilde overtuigen dat dit niet juist was.”* Uit diezelfde nota's blijkt volgens verzoeker tevens dat zijn wantrouwen zeer groot was ten aanzien van de Soedanese tolk. *“Verzoeker leeft permanent in wantrouwen ten aanzien van de Soedanese en Arabische gemeenschap.”* Verzoeker heeft naar eigen zeggen bovendien nooit geleerd hierover openlijk te spreken en welke termen gebruikelijk zijn. Betreffende het feit dat verzoeker weinig informatie kon geven over de mensen waarmee hij een relatie had, doet hij gelden dat deze relaties weinig diepgang hadden, en het voornamelijk seksuele relaties betroffen.

“Verzoeker voegt aan huidig verzoekschrift conversaties die hij voert op Grinder (een applicatie voor homo's, vergelijkbaar met Tinder) [...], waaruit blijkt dat het er vrij losbandig aan toe gaat in de Belgische homo-scène, en het begrip ‘relatie’ zeer rekbaar is, zodat het totaal niet vereist is daadwerkelijk een band op te bouwen om een seksuele relatie te hebben. Hij voegt tevens ene verklaring op eer en geweten toe van Walter N. [...], [waaruit] blijkt dat verzoeker Walter nog maar net had leren kennen op het moment van zijn interview. Ook de seksuele contacten worden bevestigd en de geaardheid van verzoeker. Verzoeker voegt tevens een attest toe van de organisatie Rainbow House. [...] Hij volgt daar sinds kort ateliers die als doel hebben hem te helpen om gemakkelijker te spreken over zijn geaardheid en informatie te krijgen over de wetgeving in België rond homoseksualiteit. Deze ateliers helpen verzoeker om opener te zijn over zijn geaardheid.”

Wat tenslotte de kennis betreft van verzoeker van situaties waar homo's vervolgd worden in Soedan, herhaalt verzoeker dat deze zaken niet in de media komen in Soedan, hetgeen bevestigd wordt in de COI Focus *“Soedan: actuele situatie van de LGTB gemeenschap”* van 7 juni 2012, gevoegd aan het administratief dossier door het CGVS. Dit rapport bevestigt volgens verzoeker tevens de stelling dat er geen zichtbare LGTB-groeperingen actief zijn in het land, hetgeen de verklaringen van verzoeker bevestigt.

Verzoeker concludeert dan ook wel degelijk genoegzaam te hebben aangetoond dat *“er in casu sprake is van twee verschillende vrezen voor vervolging, die onderling ook aan elkaar gelinkt zijn, enerzijds zijn ongelovigheid en anderzijds zijn seksuele geaardheid, die elk op zich voldoende ernstig zijn”* en hij aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus, minstens dat hem desgevallend het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

Verzoeker merkt voorts op dat er moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op generlei wijze enige motivering omvat met betrekking tot de aanvraag van het subsidiaire beschermingsstatuut, niettegenstaande *“[t]ijdens de ondervraging, gehouden voor het C.G.V.S., heeft verzoeker nochtans eveneens de vraag geuit dat hem het subsidiaire beschermingsstatuut zou toegekend worden aangezien hij het risico loopt ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, §2, b) van diezelfde wet, hetgeen slaat op « marteling of mensonwaardige of denigrerende behandelingen ».*

Bij terugkeer naar zijn land van herkomst kan niets verzekeren dat Verzoeker geen ernstige inbreuken zal te beurt vallen, gezien het feit dat hij, zoals hierboven uiteengezet, ongelovig is en homoseksueel, of de minimis voor homoseksueel riskeert te worden aanzien."

Wat betreft het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, doet verzoeker tot slot gelden dat het mag verbazen dat het CGVS "op geen enkele manier verwijst naar de huidige situatie in Soedan, die nochtans uiterst volatiel is de laatste maanden. Er wordt geen COI Focus gevoegd aan het dossier die betrekking heeft op de veiligheidssituatie in Soedan. Op 11 april 2019 heeft een militaire staatsgreep plaatsgevonden in Sudan en dit na maanden aanhoudend protest van het volk en aftreden van Al-Bashir. Generaal Abdel Fattah Burhan heeft de macht overgenomen. Er werd een intérim regering ingesteld voor maximaal 2 jaar. Op 11 april 2019 is tevens een noodtoestand afgekondigd. In de hoofdstad Khartoum vinden dag en nacht demonstraties plaats. De demonstranten eisen democratische verkiezingen. Een deel van het leger steunt de demonstranten. In een communiqué van 15 april 2019 vraagt de African Union's Peace and Security Council aan de militairen om de macht door te geven aan een 'transitional civilian-led political authority' binnen de 15 dagen met als sanctie een schorsing uit de Afrikaanse Unie. Er zijn veel spanningen tussen verschillende onderdelen van het veiligheidsapparaat. De toekomst is onzeker Verzoeker voegt stukken toe betreffende de actuele situatie in Soedan."

Verzoeker vordert in uiterst ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien deze "is voornamelijk gebaseerd is op de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, die bij huidig verzoekschrift minstens gecorrigeerd werden. Verzoeker voegde aan huidig verzoekschrift verschillende informatie toe. Bovendien bevindt zich geen geactualiseerde informatie in het dossier betreffende de veiligheidssituatie in Khartoum. Een nieuw gehoor kan opheldering brengen."

2.1.2. Ter zitting brengt verzoeker een aanvullende nota bij. Middels verwijzing naar de toegevoegde landeninformatie stelt verzoeker dat er ingevolge de staatsgreep van 11 april 2019 actueel een toestand heerst die beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling

2.2.1. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel verzoeker een zodanig inzicht in de motieven van de genomen beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2.2. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Dit is echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie beroepen om asiel te verkrijgen. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet onder meer besluiten om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen hetgeen hij *in casu* gedaan heeft in voorliggende beslissing die met afdoende redenen werd omkleed.

2.2.3. Het kan niet worden ingezien op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet zou geschonden zijn. Genoemd artikel bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft, doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift, wat betreft de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake de moeilijkheden die hij beweert te hebben gekend wegens de valselijke beschuldiging dat hij flyers uitdeelde, nochtans de 'hoofddeden' van verzoekers vertrek uit Soedan, (administratief dossier, CGVS 1, p. 7), geen concreet verweer voert met betrekking tot de talrijke motieven en vaststellingen ter zake in de bestreden beslissing. Deze motieven blijven onverkort gehandhaafd. Het komt in dit verband immers aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker te dezen in gebreke blijft.

2.3.2. Verzoeker voert aan dat "absoluut geen rekening" werd gehouden met zijn psychische gesteldheid.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt echter dat verweerder bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming wel degelijk verzoekers persoonlijke omstandigheden en individuele situatie naar behoren en volgens de procedurele geplogenheden in aanmerking heeft genomen, niet alleen bij de afweging van de eventuele (negatieve) impact ervan op verzoekers procedureverloop evenals bij het beantwoorden van de vraag of er zich desgevallend specifieke maatregelen opdringen om verzoekers volwaardige deelname eraan te kunnen garanderen.

Verweerder verwijst te dezen in de replieknota terecht naar het geheel van de afwegingen die verbatim in de bestreden akte voorhanden zijn: *"Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Vooreerst moet hierover worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat u psychologische problemen had. (Beoordeling bijzondere procedurele noden, dd 7/9/2018 en bijkomend gehoor 4/5/2018) U verklaarde dat u hiervoor medisch behandeld werd en dat het "soms beter, soms minder" met u gaat. U diende hiervoor psychologische attesten in. (zie groene map in administratief dossier) Tijdens de interviews op de DVZ kreeg wel u steeds de mogelijkheid iets toe te voegen. (zie o.a. Bijkomend gehoord, Verklaring DVZ, dd 12/12/2017, vraag 35 en Vragenlijst dd 7/9/2018, vraag 8) Eurostation, Ernest Blerotstraat 39, 1070 BRUSSEL www.cgvs.be T 02 205 51 11 F 02 205 50 01 cgvs.info@ibz.fgov.be 4 Ook op het CGVS verklaarde u dat u psychologische problemen (CGVS 1, p11 en CGVS 2, p7) en geheugenproblemen had. (CGVS 2, p7) Om hier alsnog op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens beide persoonlijke onderhouds gesprekken gevraagd om aan te geven als u een vraag niet begreep (CGVS 1 en 2, p2) en als u een vraag niet kon beantwoorden, in plaats van een onwaar antwoord te geven. (CGVS 1, p3) Er werd u de gelegenheid gegeven om hoofddeden van uw vertrek toe te voegen aan uw verklaringen die u aflegde op de DVZ. (CGVS 1, p2) Er werden twee pauzes voorzien tijdens de persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er werd regelmatig nagegaan hoe het met u ging. U stelde dat er geen probleem was. (CGVS 1, p11 en CGVS 2, p8) Er werd u regelmatig gevraagd of zelf nog iets wou vertellen of toevoegen. (CGVS 1, p11, p18 en CGVS 2, p17) U stelde alle vragen goed begrepen te hebben. (CGVS 2, p17) Toen u stelde moe te zijn, werd u een pauze voorgesteld. (CGVS 2, p7) Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."*

Alsook: *"U diende een medisch attest op 20 november 2017 en een doorverwijzingsbrief, beiden opgesteld door Artsen zonder Grenzen (MSF), in. Daarnaast diende u begeleidende brieven van de familie D. die u opvang bood tijdens uw verblijf in België (dd 21 december 2017 en 23 december 2017) in. Uit de documenten die u indiende blijkt dat u werd opgevolgd door MSF in het Maximiliaanpark. Zij verwezen u door naar Solentra. U zou lijden aan cognitieve problemen, concentratie- en geheugenproblemen en tekenen van een posttraumatische stresssyndroom vertonen. Uit uw dossier blijkt dat u zelf ook verklaarde psychologische problemen te hebben en hiervoor te worden opgevolgd. (Verklaring DVZ, p10, vraag 32) Op het CGVS herhaalde u dat u door problemen tijdens uw reisweg niet alles duidelijk kon herinneren. (CGVS 1, p11) U haalde echter nergens aan dat deze een invloed zouden hebben op uw verklaringen. (Verklaring DVZ, p10, vraag 32 en Bijkomend gehoor, dd 4 mei 2018) Daarnaast blijkt dat u tijdens de persoonlijk onderhoud op het CGVS steeds alles goed begreep en niets meer toe te voegen had. (CGVS 1, p2 en p18; CGVS 2, p2 en p17) Verder leek u wél in staat om uw asielrelaas op een duidelijke manier te structureren en eerdere gebeurtenissen op een gedetailleerde manier uiteen te zetten."*

U gaf hierbij overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op concrete vragen betreffende uw verzoek. Uit bovenstaande blijkt dat de psychische problemen geen impact zou hebben gehad op bepaalde verklaringen."

Verzoeker stelt weliswaar dat een en ander onvoldoende in rekening wordt gebracht, doch laat na om met concrete gegevens aan te tonen dat verweerder zou hebben nagelaten om rekening te houden met bepaalde persoonsgebonden omstandigheden of kwetsbaarheden. Verzoeker kan hieruit bezwaarlijk dienstig argumenten puren die van aard zijn om de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing, of wat dat betreft de betrouwbaarheid van de informatie-uitwisseling en verkregen verklaringen tijdens de opeenvolgende persoonlijke onderhouden die ervan aan de basis liggen, ter discussie te stellen.

2.3.3. Verzoeker heeft foutieve verklaringen afgelegd betreffende zijn eerdere asielaanvragen en verblijfplaatsen in Europa.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *"Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status"*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu blijkt uit het administratief dossier onmiskenbaar dat verzoeker een en ander van begin af aan trachtte te verhullen op het niveau van de hoger genoemde *"relevante elementen"*, en diens verklaringen slechts na confrontatie met objectief verifieerbare gegevens, aanpaste. Bijgevolg maakt de bestreden beslissing terecht de nodige kanttekeningen inzake verzoekers (gebrek aan) medewerking, hetgeen een negatieve indicatie betreft voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker heeft immers, blijkens de informatie vervat in het administratief dossier, voorheen reeds drie verzoeken om internationale bescherming ingeleid: één in Frankrijk op 19/7/2016 en twee in Duitsland op respectievelijk 28/10/2016 en 20/07/2017, waarbij hij beide procedures in Duitsland ook effectief doorlopen heeft, zijn verzoeken inhoudelijk onderzocht werden op het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming doch telkenmale geweigerd werden omdat er geen zulke nood kon worden vastgesteld.

De vergelijking van de verklaringen en elementen aangebracht tijdens de Duitse procedures met hetgeen verzoeker actueel voorhoudt, toont manifest aan dat verzoeker de huidige kernmotieven (i.e. de problematiek van de flyers, de beweerde ongelovigheid evenals ingeroepen homoseksuele geaardheid) volledig onvermeld heeft gelaten tijdens zijn eerder procedureverloop in Duitsland.

Uit de weergave van de notities van de verklaringen die hij aflegde in het kader van een eerste verzoek om internationale bescherming d.d. 28/10/2016 en een volgend verzoek d.d. 20/7/2017 evenals uit de beslissingen genomen door de bevoegde Duitse asielinstantie op datum van 18/5/2017 (eerste verzoek) en 25/7/2017 (volgend verzoek) (zie gegevens in het administratief dossier verstrekt door de DVZ met

betrekking tot verzoekers procedureverloop in Duitsland), kan eveneens worden opgemaakt dat verzoeker verklaringen aflegde inzake diens beweerd staatsburgerschap (Eritrea), persoonsgegevens en familiale omstandigheden, religieuze overtuiging of de concrete redenen die hem ertoe aanzetten om er een verzoek in te leiden. De asielmotieven in Duitsland zijn bijgevolg ronduit in tegenspraak met de actueel door verzoekers uiteengezette elementen en motieven.

2.3.4. Verzoeker voert aan dat onvoldoende onderzoek werd gedaan in verband met zijn ongelovigheid.

Verzoekers argument dat verweerder enkel zou zijn *“ingegaan op de potentiële reactie van de familie van verzoeker, zonder de reactie en houding van de autoriteiten en de maatschappij, terwijl verzoeker expliciet aangaf deze te vrezen”*, mist feitelijke grondslag.

Verweerder verwijst in de replieknota dienaangaande terecht naar het gestelde in de bestreden beslissing, waar deze bijvoorbeeld vermeldt: *“U toonde nergens aan hoe uw beleving of uiting van uw ongelovigheid bij terugkeer tot vervolging van de Soedanese samenleving, of uw vader, zou kunnen leiden”* of *“u [brengt] geen elementen aan dat u werkelijk door de Soedanese samenleving zou worden vervolgd omwille van uw ongelovigheid. Immers, u toonde niet aan dat uw ongelovigheid zichtbaar zou zijn. Evenmin kon u door middel van voorbeelden aantonen dat de Soedanese samenleving u zou vervolgen. Door de ongeloofwaardigheid van uw eerste asielmotief (zie hierboven) toont u ook niet aan dat u werkelijk in de kijker zou lopen van de autoriteiten.”*

Waar verzoeker laakt dat verweerder geen informatie heeft toegevoegd aan het administratief dossier die betrekking heeft op ongelovigheid in Soedan en zelf een aantal bronnen in dit verband bijbrengt, stelt de Raad vast dat dit in voorliggend dossier geen doorslaggevend element betreft. Behalve het feit dat verzoekers geloofwaardigheid in dezen geenszins zonder meer kan worden aangenomen (zie supra), wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat, mocht er kunnen worden aangenomen dat verzoeker actueel (naar eigen zeggen) *“in niets gelooft”*, hij op generlei wijze concreet aantoont dat zijn huidige levensbeschouwelijke beleving *an sich* ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst specifieke negatieve belangstelling vanwege zijn omgeving of samenleving zou teweegbrengen, laat staan dat het hem op een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zou komen te staan. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en algemene landeninformatie; dit is echter niet afdoende om de motieven inzake zijn verklaringen op afdoende en nuttige wijze te weerleggen.

Voor zover verzoekers argument als zou hij helemaal niet verwezen hebben *“naar de hooggeleerde Mahmud Mohamed Daha maar naar de Soedanese journalist Mohammed Taha Mohammed Ahmed [...], gestorven op 6 september 2006, vermoord door onthoofding in Khartoum (terwijl verzoeker in Khartoum was) omdat hij een artikel publiceerde waarin hij twijfel uitte over de afkomst van de profeet Mohammed”* aangenomen kan worden, is deze overtollige motivering niet van aard om een ander licht te werpen op de gehele motivering inzake verzoekers voorgehouden ongelovigheid.

Wat betreft verzoekers verwijzing naar het arrest “X.Y.Z.” van 7 november 2013 van het Hof van Justitie en gerelateerde argumentatie, blijkt dat het niet de kwestie van de geloofsovertuiging of uitoefening ervan op zich is die *in casu* ter discussie mag staan. De essentie betreft de vraag of verzoeker vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade riskeert omwille van het tot uiting brengen van diens (gebrek aan) geloofsovertuiging, evenals de vraag hoe wezenlijk of belangrijk de uiterlijke beleving voor het individu in kwestie is. Het gegeven dat de betrokkene deze vervolging of risico mogelijkerwijze uit de weg zou kunnen gaan door bepaalde handelingen die weliswaar belangrijk zijn voor de eigen godsdienstige identiteit niet te stellen, acht het Hof in dit verband geheel irrelevant (zie: HvJ, *“Bondsrepubliek Duitsland t. Y en Z”* (C-71/11 en C-99/11) d.d. 05/09/2012).

In casu blijkt overigens dat verzoeker - in de hypothese dat diens verklaringen waarachtig zijn, *quod certe non* - niet aantoont dat er sprake zou zijn van enige wezenlijke uiterlijke of innerlijke levensbeschouwelijke beleving noch van enige intentie om hieromtrent iets uit te dragen, of van bepaalde handelingen die van belang zouden zijn voor de eigen godsdienstige identiteit (en desgevallend verborgen zouden moeten worden), laat staan dat verzoeker op grond hiervan vervolging of ernstige schade zou riskeren. Te dezen kan er overigens nuttig op worden gewezen dat verzoekers beweerd *“ongelovigheid”* volgens zijn verklaringen het gevolg zou zijn van een proces dat werd aangevangen vóór diens vertrek uit Soedan en (mede) zou zijn ingegeven door diens ervaringen of wedervaren met zijn vader, waarbij hij echter evenmin genoegzaam heeft aangetoond dat er vóór dit vertrek sprake zou geweest van enige situatie van vervolging of ernstige schade.

2.3.5. Verzoeker voert aan homoseksueel te zijn en verwijst naar de bijkomende stukken gevoegd aan het verzoekschrift.

Inzake de bijkomende stukken die verzoeker bij diens verzoekschrift voegt ter staving van zijn beweerde seksuele gerichtheid (cf. schermafdrucken van chatgesprekken van Grinder) kan naar analogie met de "tests" en video-opnames verwezen worden naar de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak "A, B, C / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie" (C-148/13 en C-150/13) van 2 december 2014. Onder de randnummers 65-66 oordeelde het Hof dat *"het toelaten of aanvaarden van een dergelijk type bewijs een stimulans voor andere asielzoekers vormen en zou dit er feitelijk op neerkomen dat dergelijke bewijzen van hen worden verlangd"* waar dergelijke elementen, als bewijs van intieme handelingen, *"naast het feit dat zij niet noodzakelijkerwijs bewijswaarde hebben, afbreuk zouden doen aan de menselijke waardigheid, waarvan artikel 1 van het Handvest de eerbiediging waarborgt."*

De twee andere stukken (attest Rainbow House en attest W.N.) hebben niet noodzakelijkerwijs bewijswaarde (evenmin als het verrichten van seksuele handelingen noodzakelijkerwijze indicatief is voor de gestelde seksuele gerichtheid) en kunnen bezwaarlijk volstaan als bewijs van verzoekers seksuele geaardheid: het attest van Rainbow House bevestigt slechts dat verzoeker aanwezig is geweest op vergaderingen; het attest van W. N. waaruit zou blijken dat deze persoon seksuele betrekkingen heeft gehad met verzoeker kan evenmin aangenomen worden als authentiek bewijs (ook in de zin van voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie).

In lijn met voormeld arrest van het Hof van Justitie, waar het Hof onder randnummer 64 stipuleert dat *"de nationale autoriteiten in voorkomend geval ondervragingen mogen uitvoeren ter beoordeling van de feiten en omstandigheden betreffende de gestelde seksuele gerichtheid van een asielzoeker"* onder voorbehoud dat *"ondervragingen over de details van de wijze waarop deze asielzoeker praktisch invulling geeft aan zijn seksuele gerichtheid [niet] in strijd [zijn] met de door het Handvest gewaarborgde grondrechten, en met name met het in artikel 7 daarvan geformuleerde recht op eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven"*, komt het daarentegen bovenal aan verzoeker toe om een en ander aan te tonen aan de hand van overredende verklaringen en een aannemelijk relaas. Uit de omstandige motivering blijkt dat verzoeker er geenszins in geslaagd is, niettegenstaande hij uitvoerig bevraagd werd en hierbij diverse indicatoren of parameters in rekening werden genomen. Te dezen werd immer uitdrukkelijk rekening gehouden met verzoekers bewustwording van zijn seksuele geaardheid, verzoekers beleving ervan, feitelijke aspecten met betrekking tot de persoon van de partners die verzoeker stelt te hebben gekend, evenals met betrekking tot de maatschappelijke situatie en leefwereld van personen met eenzelfde geaardheid in Soedan of België.

Waar verzoeker aangeeft dat een en ander verklaard kan worden door het wantrouwen dat hij koestert ten overstaan van de eigen Soedanese gemeenschap of ook Belgische asielinstantie, en zelfs kanttekeningen plaatst bij de intenties van de behandelende *protection officer*, merkt verweerder in de replieknota terecht op dat deze verschoningsgrond geenszins ernstig is. De bestreden beslissing stelt onder meer uitdrukkelijk: *"Er werd u echter tijdens beide persoonlijke onderhouds uitdrukkelijk gewezen op uw medewerkingsplicht als ook de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud, de neutraliteit van de tolk en de opzet van het persoonlijk onderhoud"*, of nog: *"na een pauze, en nadat uw advocaat, de dossierbehandelaar en de tolk u nogmaals benadrukten dat het persoonlijk onderhoud vertrouwelijk is en gewezen op het belang van uw verklaringen in uw verzoekprocedure is"*, alsook: *"Dat u naliel uw vermeende homoseksuele geaardheid tijdig te melden aan de instantie die u juist bescherming zou bieden, komt niet overeen met andere verklaringen waaruit blijkt dat u op verschillende momenten uw vermeende homoseksuele geaardheid openlijk beleefde en uitte. Van iemand die bij terugkeer naar zijn land werkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België alle asielmotieven aanhaalt waardoor hij vervolging zou vrezen. Dat u dit al die tijd naliel, hoewel u wel verklaarde al eerder open te zijn geweest over uw geaardheid, toont aan dat uw verklaringen over de beleving van uw geaardheid inconsistent en ondoorleefd zijn en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit asielmotief."*

2.3.6. Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze*

aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan : a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

Gelet op wat voorafgaat, moet evenwel worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

2.3.7. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4.1. Verzoekers bewering dat de bestreden beslissing niet zou vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. In dit verband kan overigens worden opgemerkt dat verzoekers argumentatie beperkt tot dezelfde motieven op grond waarvan hij tevens de vluchtelingenstatus vordert, i.c. ongelovigheid, (reële en gepercipieerde) geaardheid, doch nalaat om eventuele andere concrete motieven te ontwikkelen.

2.4.2. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift en de ter zitting neergelegde nota op artikel 48/4, § 2, c) ingevolge de ontwikkelingen in zijn land van herkomst sinds *medio* april 2019.

De Raad merkt op dat verzoeker geenszins op concrete wijze aantoont dat de huidige situatie in Soedan, of verzoekers regio van herkomst, zou ressorteren onder het toepassingsgebied van voormelde bepaling. De door verzoeker bijgebrachte stukken vormen alvast geen overtuigende aanwijzing in deze zin. Het betreft berichtgeving over lokale incidenten waaruit niet kan afgeleid worden dat er actueel een internationaal of binnenlands gewapend conflict heerst met een dermate niveau van (willekeurig) geweld dat ingevolge hetwelk verzoekers leven of persoon louter door zijn aanwezigheid ernstig zou worden bedreigd.

2.4.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS